

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jamen jeg har også klart givet udtryk for, at resourceforbruget i det danske sundhedsvæsen skal bruges til egentlig sygdomsbehandling. Det er også det, det handler om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sæddonorers anonymitet ved kunstig befrugtning.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.
(Fremsat 1/12 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Forslaget her er jo fremsat, ikke af SF, men af tre folketingsmedlemmer fra SF – må jeg forstå – og det går ud på at ophæve sæddonorers anonymitet fra den 1. januar 2008.

Også her diskuterer vi jo altså et emne, som blev gjort til genstand for en grundig diskussion med det lovforslag, der blev vedtaget sidst i sidste samling. I modsætning til det element, vi netop har diskuteret, fandt afklaringen af det her spørgsmål ikke sted under selve tredjebehandlingen, men var sådan set en regulering, som fulgte et meget, meget langt samspil alle Folketingets politiske partier imellem, en lang møderækkeovre hos mig, der sådan set konkluderede i, at der var meget, meget bred opbakning til, at

når regeringen fremsatte de lovforslag, skulle man ikke ændre ved reglerne om sæddonorers anonymitet. Og alene den grund, at vi for mindre end et år siden fastslog anonymiteten oven på så grundig og så bredt forankret en proces, som det var, gør, at regeringen ikke synes, det er synderlig belejligt at genoptage diskussionen her så kort tid efter.

Regeringen kan ikke støtte forslaget, det kan vi ikke. Og hvorfor kan vi så ikke det? Det kunne man sige rigtig meget om, og nu prøver jeg at sige lidt mindre. Det kan vi ikke, fordi vi jo her må foretage en afvejning af nogle argumenter for og nogle argumenter imod, og når vi foretager den afvejning, ender vi altså op med at være imod.

Ser man på hensynet til donor, viser en undersøgelse foretaget af en meget stor sædbank i Danmark, at det danske donorkorps bestemt ikke ønsker ophævelse af donoranonymitet. Jeg ved, at der i et helt andet regi, nemlig i skatteministerens regi, er en diskussion for øjeblikket om, hvorvidt og i hvilket omfang man er skattepligtig for de vederlag, man modtager som sæddonor. Og jeg kan forstå på de referater, jeg har fået, også fra Folketingets Skatteudvalg, at alene det her spørgsmål om, at sæddonor skal kendes af skattevæsenet, udløser stor alarm og postyr i det danske sæddonorkorps. Så der er i hvert fald et hensyn at tage her.

I forbindelse med lovbehandlingen sidste år kom det også frem, at Landsforeningen for Ufrivilligt Barnløse heller ikke ønskede ophævelse af donoranonymiteten. Det er altså den forening, der så at sige repræsenterer de forældre, der bliver forældre som følge af anvendelsen af donorsæd.

Endelig ved vi jo fra udenlandske erfaringer, at antallet af sæddonor falder drastisk, når anonymiteten ophæves. Det er sådan set tre grunde til at nå den konklusion, at vi ikke skal lave om på de gældende regler.

Så ved jeg selvfølgelig godt, og det vil så også blive fremført af forslagsstillerne, at alt det her jo kan være ligegyldigt, for det er jo hensynet til barnets tarv, der er det vigtigste element i diskussionen. Men også her må jeg sige, at der jo ikke er noget entydigt grundlag for at fastslå, at det er i barnets tarv, i barnets interesse at ophæve anonymiteten. Vi kan jo ikke spørge barnet, og barnet eller den senere voksne kan jo kun give udtryk for sin holdning til det spørgsmål, når det får kendskab til sin oprindelse.